

# AMICULU FA MURE

Apare una-data in septemana — Domineca. Pretiulu de preanaratiune pre unu anu e 5 d., pe unu semestru 2 d. 50 cr., pentru Romani'a si Tierile latine pre unu anu 13 franci — lei noi, pe unu semestru 7 franci — lei noi.

## ISTORIA UNUI TRANDAFIRU.

— Novela originala. —

— Credu, că te-ai cugetatu deja, iubita Rosalia, si nu mai ai nimic în contr'a vointiei mele descoperi'e asera. Amicul meu, boierulu N., ce-i dreptu, e căm înaintatu în etate, dar' posede o avere atât de frumoasă, încatu ori-ce' copila cu minte nestricata se-ar' tiené de cea mai fericita muritoare pre pamentu, poténdu deveni soçi'a lui de casatoria. În fiulu meu, Florinu, nu mai ai ce te increde. Se pôte că tu 'lu iubesci inca cu ace'asi caldura, că si atunci cându erá inca acasa; dar' elv, decându se afla în Parisu, te asigurediu, că nici nu mai cugeta la tine. În fine, ori si cum se fia, eu am promis mán'a t'a boierului N., voiescu acésta casatoria, si cugetu, că am dreptu a pretinde dela tine se te supuni vointiei mele, cu-atátu mai vértosu, că-ci nu voiescu alt'a, decâtu binele si fericirea t'a. Adá-ti aminte de trecutu. Erai o copila sermana, fâra tata si fâra mama, espusa tuturoru misereloru vietii. Eu te-am primitu în cas'a mea, te-am crescutu că pe copil'a mea; si acum'a cându voiescu se te facu si mai fericita, se te facu, din copila de tieranu, soçi'a unui boieru, tu ai poté inca se te mai opuni vointiei mele? Acést'a ar' fi nu numai nebun'a din partea t'a, ci totu odata si cea mai mare nemultiamire faci'a de mine, parintele teu adoptivu. Portarea t'a de pâna acum'a inse me îndreptatiese a sperá, că tu nu vei fi nemultiamitóre, si nu me vei silí se întrebuintiediu vre-o arma mai aspra faci'a de tine, decâtu arm'a rogarei si a vorbeloru frumoase. Asié-i, iubita Rosali'a. . . .

Aceste cuvinte le-a adresatu într'o deminétia ficei sale adoptate boierulu B., unu barbatu înaltu, albu că néu'a pe capu, dar' în faci'a rosu si în corpu destulu de vigorusu inca, cu tóte că portá pe umerii sei povar'a alora 60 de ani.

Finindu-si vorbele, elv cautá cu atentiune în faci'a palida a copilei, asceptându cu nerabdare respunsulu ei.

Rosali'a oftéza din adânceulu animei, apoi dice cu voce tremurânda:

— Nu, iubitul meu parinte! Nu voiu fi nemultiamitóre. Mai voiescu se fiu nefericita decâtu nemultiamitóre. Eu nu iubescu pre boierulu N., mai voioasa asiu merge în momentu, decâtu cu dânsulu la altariu! Inse déca tu pretindi totusi acestu sacrificiu dela mine: fie, eu me supunu vointiei t'ale. 'Mi-voiu dá mán'a boierului N., dar' anim'a nici-odata!

— E bine, drag'a mea, raspunde d-nulu B. sri-diéndu, mán'a, numai, mán'a! atât'a voiescu si eu. Cu anim'a fâ apoi ce-ti place. Ha-ha-ha! anima! . . . iubire! . . . amoru! . . . Nu scí tu, că aceste suntu numai nesce visuri ale tineretiei, si dupa cununia nu mai au nici unu întielesu? Bani! avere! aceste suntu bas'a fericirei! aceste suntu oleiulu, care nutresce si flacar'a amorului. Fâra de aceste amorulu, ori-cátu de puternicu se fia, e numai o schinteia trecátore, ce nu pôte se lucésca multu tempu, precum nu pôte se arda o lampa fâra oleiu. Tu nu cunosci inca lumea, iubita, Rosalia, dar' acusi te vei convinge, că eu nu ti-am voitu reulu. Incátu pentru cununia, am si facutu deja dispositiunile necesarie, si se va întemplá inca în lun'a acést'a. Asié voiesce mirele. Dupa nunta veti calatori



in Itali'a. Adio! la revedere! Se nu te mai vediu trista. Ai minte; nu fi totu copila! . . .

Cu aceste betranulu parasesce chil'ă, dicēdu intru sine: „Trebue se grabescu cunun'ă, căci chiar' adi prim'iu epistola din Parisu dela fiulu meu Florinu, in care 'mi scrie, că preste o luna va sosi acasa, că Doctoru in sciintiele medicinale, că abié ascēpta se véda pe iubit'ă s'ă Rosalia, si se o duca la altariu, etc. — E bine, Florine dragulu meu; eu de ace'a te-am transmisu la Parisu, că se te vindeci de bol'ă acestui amoru nebunu; inse déca medicii si cur'ă din Parisu nu ti-au folositu, precum vedu, nimica: vino numai acasa, căci te voiu vindecă eu, de si nu sum medicu.“

Asié cugetă boieriulu B. — Inse „omulu propune, Ddiu dispune.“

\* \* \*

„Inca in lun'ă acést'ă se va intemplă cunun'ă! . . . Oh! este in lume fintia mai nefericita decâtu mine? . . .“ esclamá Rosali'ă, vediēdu-se singura in chilia, apoi incepū a plānge amaru.

Ea eră o copila de statura midiloca, cu fația blondina frumósă si simpatica, umbrita de nesce bucle lungi aurie; si cu doi ochi mari, veneti, că ceriulu in di de primavéra, plini de unu focu melancolicu misteriosu si patrundietoriu. Eră un'ă dintre acelea fintie extraordinare femeiesci, acaroru graiu dulce, si privire blānda angeréseă, lasa in anelele nōstre urme nesterse, suveniri dulci si in veci neuitate. Durerea ce se vedea intiparita pe fația ei, in locu se-i detraga ce-va din frumsetiă, o faceă inca si mai atragetóre, mai interesanta.

Dupa-ce si-a versatu in lacrimi o parte mica a durerei s'ale nemarginite, ea se pune la mésa, si incepe a scrie.

„Iubite Florine! Sórele fericirei nōstre se apropia de apusu. Parintele teu me silesce, se-mi dau mân'ă boieriului N. Tóta resistinti'ă din partea mea e inzădaru. Elu stă nemisicatu pe lānga hotarirea s'ă. Tu cunosci cu multu mai bine natur'ă parintelui teu, si starea mea fația de dinsulu, decâtu se te miri, séu se se indoiesci cătu de puçinu despre iubirea mea curata, cându 'ti marturisescu, că in urma fii silita a me supune vointiei lui, si a-mi promite mân'ă boieriului N. Cunun'ă se va intemplă inca in lun'ă acést'ă, si acum'ă numai in tine mai am sperantia. Deci vino, de me iubesci inca, de nu s'ă stinsu din pieptu-ti si ultim'ă schinteia a focului ce nutriai odinióra pentru mine, o vino cătu se pōte mai ingraba, si me scapa de paharulu veninosu alu acestei casatorii. De vei sosi inainte de cunună, inca tōte se potu întorce spre bine; de nu, eu sum pierduta. Grabesce! Te róga inca odata a t'ă credintiōsa iubitóre  
Rosalia.“

Scriēdu aceste, indoiesce hārti'ă, o sigilēza, si adresāndu-o lui Florinu in Parisu, o dá unei servitóre, că se o duca la posta indata.

— Fii cu atentiune, i-sioptesce incetisioru, nu cumv'a se-o observe . . .

— Boieriulu? Nu te teme, cuconitia! — i respunde servitóreă, plecādu. — Fii liniscita.

Si intr'adeveru, dupa departarea servitórei cu epistol'ă, Rosali'ă se sēnti încātu-va mai liniscita. Ea eră convinsa, că Florinu o iubesce, si va face totu ce se pōte că se impedece cunun'ă ei cu boieriulu N.

O singură radia de sperantia e in stare a lumină si cea mai intunecōsa nōpte a durerei.

(Va urmă.)

## Asié voii destinulu!

Acusi e mediulu noptiei, tacerea e profunda  
In dulcea suvenire gandirea mi se-afunda,  
Candu tōta lumea-i mōrta si viu sum numai eu  
Prin dulcea suvenire alérge gândulu meu.

O! suveniru de auru a dīleloru trecute.  
Voi a-ti lasatu in sinu-mi simtiuri nedisparute,  
Si 'n gându-mi o dorintia si 'n dorulu meu unu gându  
In plānsu se me-afle nōptea si diorile plāngēdu.

O stea diārescu in ceriuri, micutia dar' curata  
Că si copil'ă draga din care e schimbata;  
O vedu si ea me vede, si tainic'ă-i privire  
Revōca 'n alu meu sufletu o dulce suvenire;

Că voi drage copile! odata-acea steliūă  
A fostu frumseti'ă lumei, si rumen'ă-i guritūă  
Zimbă atātu de dulce, vai! eu atunci in lume  
Nu cunoseeam se fia mai scumpu, mai dulce nume.

Asié eră o nōpte, placuta si frumósă,  
Pre ceriuri luciū stele si lun'ă amorósă,  
Campi'ă eră verde si verde-a mea viétia  
Prin grāuri cantă dulce a noptiei cantarétia;

La sinu aveam copil'ă frumósă că placerea,  
Si 'n sinu-mi o dorintia si 'n doru-mi mangaierea . . .  
O! cătu a fostu de dulce acelu de-ântāiu sarutu  
Unu veacu de fericire gustāi intru-unu minutu.

O! vina stelisiora din ceriulu empireu  
Că-ci lārgu este abisulu, lārgu, golu in sinulu meu.  
Dar' vai ea lacriméza si piere, 'n nori se-ascunde  
Si dorulu ei celu vecinicu in sufletu me petrunde.

Si-acum chiar' ceriu-mi pare că-i tristu si că gelesce  
Pieru luna si stelitē că-ci din'ă se ivesce,  
Murgitulu me-afle-'n lacrimi pribeagu pe alu meu gându  
Si dulcea de-aurora ér' me gasi plāngēdu.

Se plāngu si numa-'n lacrimi se affu mangaiere  
Fū partea cea mai buna din traiulu vietiei mele . . .  
Deci nu me-opriti a plānge că-ci plānsu-i alu meu doru  
Asié voii destinulu că eu plāngēdu se moru.

V. B. Muntenescu.



# PETULANTULU.

Comedia in 5 acte  
de

**Augustu Kotzebue.**

(Continuare.)

SCENA VI.

*D.-n'a Langsalm.* *Langsalm* (vine incetu dupa dens'a.)

*D.-n'a Langsalm:*

Acum spune-mi, iubite barbato, ce e caus'a de ai nebunitu?

*Langsalm:*

Dupa o asemenea spaima nu ar' fi mirare deca asiu fi si nebunitu, scump'a mea.

*D.-n'a Langsalm:*

Cine draculu te-au dusu pre ferestra afara?

*Langsalm:*

A trebuitu se fugu pe ferestra, decum'va nu voiamu ca se ardu aici in casa.

*D.-n'a Langsalm:*

Si, unde arde?

*Langsalm:*

Aici in casa.

*D.-n'a Langsalm:*

Pote in capulu d.-t'ale.

*Langsalm:*

Si nu'a trasnitu in casa?

*D.-n'a Langsalm:*

Da, a trasnitu in cerii d.-t'ale.

*Langsalm:*

Nu crede, scump'a mea.

*D.-n'a Langsalm:*

Uita-te numai pre ferestra afara, cum ai ruptu crengile celui mai frumosu pomu de oranje.

*Langsalm:*

De siguru l'a trasnitu. Inse aibi indurare de mine, nu vedi ca sum udu ca unu siorece scaldatu.

*D.-n'a Langsalm:*

Si cine te-a trasnitu ca se te preambli prin ploia?

*Langsalm:*

Nepotulu Fridericu.

*D.-n'a Langsalm:*

Cum asié?

*Langsalm:*

Eu m'am fostu asediatu aici pre unu scaunu ca se odihnescu puçintelu, elu m'a treditu cu graba strigandu ca arde cas'a, ba ce e mai multu, m'a facutu prostu se crede ca simtiescu fumulu, mi-a disu ca ardu treptele, in fine mi-a pusu unu scaunu langa ferestra, dicandu-mi ca singuru numai pre aici e cu potintia a scapa.

*D.-n'a Langsalm:*

Blastematulu! si mie mi-a disu ca d.-t'a ai nebunitu si ai voitutu a voltegia cu densulu.

*Langsalm:*

Eu, si se fi voltegiatu! Ce cugeti, scump'a mea.

*D.-n'a Langsalm:*

Misielulu! ore unde este? trebuie se-lu aflu.

(Va urma.)

## Langa riu.

Langa murmurulu de sera  
A perelui curatu  
Stam odata 'n primavera  
In suspine inecatu.

Cugetam la tineretia  
Candu pamentulu era raiu,  
Sinulu mamei cu dulcetia  
Era dulcele meu train.

Cugetam cu ce iubire  
Mam'a mea me desmerda  
Si ce dulce fericire  
Candu zimbiam, dens'a gusta.

Dara anii cei de auru  
Trecu ca norii dusi de vantu  
Suvenirea, estu tesauru,  
Me-nsociesce pre pamentu.

Riulu sierpuesce 'n vale  
Lun'a me saluta blandu,  
Candu diarescu in departare  
Umbr'a dulceiui meu gand.

Vitiorulu?! era, dise —  
Si la mine a venit  
Ca-ci suspinu-mi audise  
Si scia de ce-su machnit.

„De trece ca se fi fericit“  
Dise umbr'a, „fii barbatu,  
Sortea nu pote se strice  
Ce'a ce cerulu a datu.

Anii-i folosesc bine,  
Sufletulu se-lu tieni curatu!  
Dupa nori si seninu vine.  
Eta dara ce-ai cercatu.“

Fa asia ca nici odata  
Dupa „eri“ se-ti para reu  
Ci mereu anim'a-ti bata  
De-a fi demnu lui Domnedieu.

Ca vietu'a-i ca o radia  
Ce o vedi si-a disparutu,  
E ca fumulu ce se-naltia  
Si nici scii cum a trecut.“

P. J. Grapini.

## SECRETELE ALORU TREI NOPTI

SU TREI MORTI VI.

(Romanu englesu d. H. Frankstein.)

(Continuare.)

### Capitolulu XXXVIII.

Ore invoi-se-va?

In ser'a a dou'a erasi visita Noreis pre pacienta, pre care o afla dormindu, — de nou se asedia langa dens'a, — o esamina cu de-amenuntulu si dise:

— „Serman'a, trebac ca a suferitu multu in tota vietu'a sa. Se pote ca se fia vre-o orfana si inca mi-



sera; — o însoțitoria pentru fic'a lui Darkwood! — apoi se plecà și o sarută cu atâtă dulcētia, cu câtă numai unu amantu e în stare de a-si sarută pre adorat'a s'a.

— „Voiu tiené-o aici!“ — continuà Noreis — „pâna ce numai voiu poté!“ — „Lucrurile au luat o alta față; nu-mi voiu parasi patri'a ast'a nouă; de viziunile lui Darkwood sefu că nu voiu poté scapă, dar'.. voiu implé castelulu meu de ómeni, voiu dá petreceri s. a. cá asié se-mi mai uitu din nefericirile de mai înainte.“

Dicându aceste esi din chili'a pacientei și intră în odaia s'a de toaleta, unde o aseptă fet'a ei de chili Naya, catra care dise: — „am de cugetu a dá aici mai multe petreceri, căci alt'mintrea me va omorî urtulu!“

— „Dara . . .“ dise Naya, „óre capetă-vei óspeti în acestu tempu?“

— „Fórte multi; am multi cunoscuti, asié de esemplu: Soçi'a generalului Kenright, care me însoçi din Indi'a pâna aici și care a cunoscutu bine pre tatalu meu, — ea are apoi și doue fiice; mai departe va veni colonelulu Varburton, care se interesăza multu de o fiica a acesteia; apoi lordulu Chilton, care 'mi e celu mai intimu amicu.“

— „Chilton acest'a e fórte frumosu“ — dise Naya.

— „E mai teneru decâtu mine“ — respuse Noreis — „eu 'lu iubescu cá pre unu frate. Elu ar' fi o parthia buna pentru o fiica a amicei mele.“

— „Dar' . . . d-t'a te îngrigiesci numai de altii și nu de d-t'a; — pentru-ee nu cerci a-ti află unu soçiá demnu, cum ar' fi chiar' și Chilton!“

— „Nu-mi vorbi de casatoria!“ o reflectă Noreis; „eu nu voiu a me maritá nici cându. Apoi lordulu Chilton abié e de 21 ani; elu iubescu pre alta fiintia tenera din Jorksire séu Londr'a, pre care a pierdut-o și o cērcă mereu.“

Dupa acēsta convorbire mersera în chiliile lor de dormitu. Noreis pre lângă tóta încordarea și ostēnēl'a s'a nu potú se adórma. Figur'a lordului Darkwood i se parea ca o vede pururea înainte ochiloru.

În diu'a urmatoría 'si visită érasí pacient'a, carea acum se află multu mai bine, căci se scolă și se îmbracă.

O iubire și o atragere deosebita sēnti și jun'a pacienta față de binefacutori'a s'a Noreis, careia i sēmēná în tóte trasurile faței și sentiemiutele inimei. Noreis dedică intréga diu'a acēst'a pacientei, cetindu-i și mangaiându-o cá pe o sora.

Lordulu Darkwood inca se arētă în acēsta di sub pretestu cá voiesce a se informá despre starea sanitaría a guvernantei. Elu neci nu cugetă cá a veditu inca óre-candu pre Noreis, și voiă se o petiēscă. Ea erá: frumósă, avuta, din familia nobila. — cu unu cuventu corespundea intru tóte pretensiuniloru și aseptariloru sale. — Noreis i sciá cugetulu, căci tóta portarea și miscarea lui tradau acēst'a.

Dupa departarea lui 'si dise Noreis: — „elu me iubescé și cugeta a me luá de soçiá. Eu am disu cá nu me voiu maritá, — inse déca me va cere, potu se-i dau mâna, și apoi se-mi resbunu asupr'a-i!“ Preste aceste inse cugetă multu.

În diu'a acēst'a Noreis, — care erá decisa de a dá în nou'a s'a locuintia mai multe petreceri, — facú invitatiunile de lipsa.

Jun'a Gwendoline remasé inca o septemana în acelu castelu, — căci amicitia între dens'a și Noreis erá fórte intima.

Darkwood în tóta diu'a visită Beemontulu, asié câtu ori-cine potea află scopulu visiteloru sale. Înainte de a parasi Gwendoline castelulu, Noreis primi respunsuri afirmative dela cei invitati. Gwendoline audisé că lordulu Chilton inca va fi unulu dintre óspeti. Înim'a ei începú a bate cu farta la audiulu acelu nume; ea credea că lordulu Chilton e tatalu amantului ei; și totusi acelu lordu Chilton erá: Ronald, amantulu ei, pre care ea 'lu socotisé a fi necredintiosu. Óre vedé-se-voru? . . . si cum se voru cunósce? . . .

### Capitulu XXXIX.

#### Ospetii în Beemont.

Ospetii invitati la petrecere se prezentara pre dia'a prefipta. În'r: cei de antaiu veni soçi'a generalului Kenright, cu doue fiice. — Mam'a, desi nu erá frumósă dar' erá fórte placuta; dens'a introduse pre Noreis în tóte societatile din Indi'a și asié 'i devenisé cea mai buna amica. Dupa acea veniră și alti demnitari înalti, toti căti fura invitati.

Între cei din urma veni și lordulu Chilton, — unu june frumosu, cu față ru'ena curata, ochi albastri, — pre care 'lu cunóschemu inca decâtu conveni cu Gwendoline pre campia dela Jork.ire. De asta-data față lui avea o espresiune melancolică, și o intristare profunda se poté cetí din ochii lui, — cari tóte erau semnele cele mai palpabile ale unei suferintie îndelungate. Multe luni a petrecutu elu cercându pre Gwendoline. Tóta Angli'a o percurse, dar' — fora de a dá de urmele ei. De repetite ori fusesé în Lonemoor și offeri sume enorme económei Quillet cá se-i deie ceva deslusiiri. Unic'a sperantia ce-lu mai sustiené erá: cá Gwendoline nu a moritu! Nemicu pre lume nu-lu potú face cá se uite pre jun'a acēst'a; și nici o fiintia ori câtu de frumósă ar' fi fostu ea, nu poté influentiá asupr'a-i cu tóte farmecele gratiei s'ale. Elu erá aprópe de-a-si tradá secretulu animei sale d-rei Noreis, dar' . . . unu momentu de precugetare 'lu retienú dela acēsta marturisire sincera a inimei.

Cu aparinti'a lui Chilton se complement intrég'a societate.

Lun'a lui Apriliu erá placuta: primaver'a sosisé de tempurtu, aerulu erá recoritoriu; gradinile din Beemont erau pline cu flori și arborii erau destalu de frumosi. Tóte placerile ce le póte dá natur'a și le



pöte caotá omulu i-se offeriatu aici in abundántia. Cu tóte acestea junelui Chilton se pareá cá-i lipsesce cev'a.

Caus'a acestei intristari nu ó cunoscea nimenea afora de Noreis, carei'a elu i descoperise odata cá m pe departe cumca — „a iubitu si si-a pierdutu amant'a si nici astadi nu scie unde se afla.“

Lordulu Darkwood inca nu lipsi din acésta cununa alésa de ospeti. Gwendoline inse nu luáse parte la petrecerea dilei prime sub pretestu ca inca nu e deplenu restaurata; caus'a adeverata inse a fostu ca dupa intorcerea ei la Dunholm, Georgin'a, — neavendu inca po-leitur'a necesaria de a intrá in soçietate atátu de alésa, — din mandatulu tatalui seu, — remase acasa; si asié nu potú merge neci Gwendoline, carea venise din Beemont de vr'ó câteva dile.

In diu'a a dou'a se continuá petrecerea. La acést'a luá parte si Georgin'a dar' numai singura cu tatalu seu, pentruca ea scia bené cá déca va merge si Gwendoline atunci totu nimbulu seu este nimicitu in faci'a portarei si frumsetiei guvernantei s'ale.

Noreis intrebá pre Darkwood despre starea junei Gwendoline si despre caus'a absentiei s'ale; la cari i se response: cá inca nu se-ar' semtí destulu de tare spre a luá parte la petreceri. — Noreis ó compatimi multu.

— „Noi inca ó compatimimu!“ — response lordulu Darkwood.

Chilton din intemplanse aflându-se in apropiare inca audi convorbirea lorú, dar' fiendu-cá ei numiáu pre guvernanta „Myner“ nu se interesá prea multu de ea. — Ah! de ar' fi sciutu elu cá cine erá! — Intru acestea sosi or'a a unspredeceea. Toti ospetii se pusera la mésa. — Fie-care vorbiá lucruri totu mai interesante. Se vorbi multu despre ruinele castelului Dumholm si despre credinti'a desiérta si alte superstitiuni legate de acestea ruine, prin ce se escitá poft'a tuturoru de-ale visitá.

Lordulu Darkwood vediéndu cá dorinti'a unor'a din ospeti e a visitá ruinele deodata ingalbini si voiá a le spune cumcá unele boltituri nu ar' fi sigure si pentru ace'a nu ar' fi pré bucurosu a concede strainilorú visitarea lorú; dar' — Georgin'a dise: — ba suntu destulu de sigure; se mergema! se mergemu! cá-ci déca suntemu multi nu ne vomu teme de nemicu; eu le-am visitatu tóte singura, ba am si auditu sbierate pre acolo.

— „A auditu ó buha,“ dise lordulu — „cá-ci e fricósa cá unu iepure.“

— „Ba! nu a fostu buha; a fostu unu spirítu!“ intariá Georgin'a.

„Anim'a lordului fierbea de mania si de ar' fi potutu, ar' fi nimicitu in unu momentu pre fiic'a s'a. Noreis observá acést'a mania a lordului si se mirá fórté cá ce ar' fi caus'a!“

— „Déca ve-ti luá responsabilitatea asupr'a D-óstre — dise Darkwood, „atunci eu ve concedu a visitá acele ruine. Se determinamu diu'a!... in Miercurea venitória.“ — Toti se invoira. — Indata dupa aceste se departá Darkwood cu fiic'a s'a catra casa. — Aici ó ad-

monia pentru portarea ei si in deosebi pentru guralvitatea cea mare a ei.

## Capítulu XL.

Lordulu Chilton serie ó epistola; si descopere secretulu inimei s'ale domnisiórei Noreis.

Ronald Chilton petrecându mai multe dile in castelulu Beemont se decise a scrie ó epistóla marchisului Marcham, in care se-lu întrebe déca scie ceva despre jun'a ce ó cérca, si totu-odata pentru de-alu face se se intereseze de ace'a. — I descoperi cumcá ar' vofi se ó ié de soçia si-lu rogá cá se-i sté in ajutoriu. — Dupa ce fini epistol'a ó sigilá si dupa datina ó lasá pre mésa, — cá-ci la ó óra anumita impreuna cu altele se espedáu. — Apoi esi in parcu. — In aceste Noreis aflá epistol'a pre mésa si se mirá multu de adres'a ei. — „Marchisului Markham Lonemoor, Penistone, Jorksire.“ — E de insemnatu cumca ospetii invitati petrecura multe dile in castelulu Beemont, si precându descriemu aceste se afláu inca totu aici.

Sér'a sosi si cu ea si placerile. — Sufletulu lorú erá Noreis; — ea arangiá feliu de feliu de jocuri.

A dou'a di urmara érasí petreceri. Parculu erá plinu de óspeti, unulu admirá un'a, altulu alt'a.

Chilton se preambá cu Noreis. — „Care 'ti place mai bine din câte dame vedi?“ 'lu intrebá Noreis.

— „Ah! te rogu nu me intrebá de aceste, eu nu mai potiu iubi cá-ci anim'a mea e legata de ó persóna, pre care am pierdutu-o.“

— „Dar' spune-mi cev'a despre ace'a persóna. Ce te împiedeca de nu ó poti aflá?“

Ambii se asiediara pre ó lavitia in parcu si Noreis 'si puse tóta atentiunea pentru a-i ascultá istori'a cá-ci 'lu compatimiá cá pre unu frate adeveratu.

Chilton i enará incependu din momentulu primei conveniri, i enará incercarile de a-ó aflá si totu dorulu animei s'ale de a-ó vedé.

— „Dar' are consangeni?“ 'lu intrebá Noreis.

— „Nu are nici consangeni nici amici!“ response elu.

— „Asié dara iubesci ó juna fora patria, fara amici si stare.

— „Ó iubescu, si pentru mine dens'a e mai multu decátu ó regina pre tronulu ei. Déca traiesce, ó voiú aflá, déca nu, atunci eu inca nu am pentru cine traf!“

Aceste le dise cu energia pasionata, care misicá adéndu pre Noreis.

— „Dar' cum i e numele?“

— „Gwendoline Winter!“ dise lordulu. „Ea fú desmerdata: „Gwendoline“ pentruca are unu ce nobilu in sine; ér' Winter, pentruca nascerea ei fú fórté misteriósa.“

— „Dar' numele tatalui ei?“

— „Nu se scie cine a fostu!“ response Chilton.



„N'a știutu nime nici numele maicei's'ale: — dens'a mori, ér' trupulu ei fù inmormentatu in unu cimiteriu de rëndu si de-asupr'a mormentului ei se afla inscriptiunea: „Magdalen'a.“

— „Si pre o atare juna poti se o iubesci? . . . cërca-ti o soșia in regatulu acest'a, care se fia avuta, din rangu si frumósa!“

„Ah! Eu nu potu fi fora de ace'a!“ dise cu dorere Chilton, „dëca ai cunósce-o atunci ai iubi-o si nu ai dice ast'felu. Ori cine o-a vediutu odata trebue se o iubësca! Ea e nobila, e frumósa si casta cá unu angeru. Istori'a ei e interesanta, — de ai scí-o! — ai auditu vré odata despre orasiulu Penistone?“

Noreis la aceste cuvinte se spaimentá si deveni palida.

Chilton i descrise apoi din firu in peru castelulu Lonemooru, enarâ cá acui este acestu castelu; i aminti si impregiurarea ce a facutu pre marchisulu Markham a-si lasá patri'a; i spuse adeca cá densulu avú o fiica care i fù caus'a intristarei s'ale. — „In cas'a acést'a se nascú si amant'a mea Gwendoline si acolo 'si petrecú anii prunciei s'ale. Marchisulu inse nu a volitu se o védia.“ Enarâ viéti'a tragica a mortiei unei muieri, care in tempu de nópte veni la acelu castelu, de unde érași fugi si 'si aflá mormentulu pre camp'i'a estinsa. Aceste tóte fura înainte de 17 ani precum sum informatu!“ dise Chilton.

Noreis scósé unu suspiniu adënu la audialu atátoru descrieri si intemplari nerorocóse.

I-i enarâ persuasiunea comunitatiei intregi cumca ace'a nefericita e inmormentata in Penistone ér' asupr'a mormentului ei se afla inscriptiunea „Magdalen'a.“

— „Dar' din prunc'a ce a nascutu, ce s'a alesu?“ intrebá Noreis.

— „Ace'a e mare, traiesce si ace'a e Gwendoline amant'a mea.“ dise Chilton.

— „Trebuie cu ori ce pretiu se aflamu pre ace'a juna!“ respunse Noreis. „Eu 'ti voiú stá in ajutoriu cu tóte poterile!“

Dens'a a si insarcinatu pre advocatulu seu cu misiunea de a cercá pre jun'a ace'a ce veni din Lonemoor in Londr'a, precum si ace'a de a-si câșcigá date sigure despre mórtea maicei ei. (Va urmá.)

P. J. Grapini.

### Se te uitu?

Se te uitu? Dar' cum se póte; *11111111*  
Cá-ci atunci si Domnedieu, *11111111*  
Me-ar' muștrá cu aspre síópte *11111111*  
Amentindit — numele teu?!

Se te uitu? Dar' alu meu angeru  
Si pre mine m'ar uitá; . . .  
Si póte cá prin unu fulgeru  
Contr'a mea si-ar' resbuná!

Se te uitu? Dar' luna, stele  
Pentru mine n'ar' luci,  
Si asia dilele mele  
Cá o umbra s'ar' topi!

Se te uitu? Dar' nici odata  
Ast'a nu potu lucrá; . . .  
Cá-ci știendu 'a fi 'nșielata  
Díeu me temu! Me-ai blastemá!

Se te uitu? Ast'a n'oiu face;  
Ci in veci te-oiu adorá!  
Fii copila dar' 'n pace  
Cá-ci nicicandu te voiú uitá!

Macaveiu J. Nitiu.

### Ratiociniulu fundatiunei scólei confesionale gr.-cat. din Sieic'a mica infientiate la 23 Jan. 1876, pre a. 1879 si anume:

#### I. Perceptiune de bani.

Restulu activu din anulu 1878 in bani gat'a . . . 62. 46  
In decursulu an. 1877 s'a mai primitu inca cá % 31. 34  
Sum'a Perceptiuniloru de bani . . . 93. 80

#### Erogatiuni de bani

S'a cumperatu unu contiu de chartia la facerea  
Ratiociniulu pre anulu 1878 cu . . . . . 20  
S'a cumperatu chartia, cëra rosia, negrela si pene  
in decursulu anulu 1879 de . . . . . 70  
S'a platitu pentra folosulu unei buti lui Michael  
Brantesti . . . . . 1. —  
S'a platitu pentra postale pentru 4 epistole cu oca-  
siunea publicarei Ratiuniloru an. 1878 á 5 cr. — 20  
Sum'a Erogatiuniloru de bani . . . . . 2. 10

#### Bilantiu.

Subtragandu-se din Perceptiuni de bani de . . . 93. 80  
Subtragandu-se Erogatiunea de bani de . . . . . 2. 10  
Remane restu activu de bani de . . . . . 91. 70

#### II. Perceptiuni de Naturale — cucuruze si granu.

Restulu activu din anulu 1878 a fostu <sup>metrote cupe</sup> . . . 369.  
In decursulu an. 1879 s'au mai primitu cá % 35. 4  
Sum'a Perceptiuniloru de Naturale  
— cucuruze si grânu face . . . . . 404. 4

#### Erogatiuni de Naturale — cucuruze si granu.

Sum'a Erogatiuniloru de naturale  
— cucuruze si grânu . . . . . — —

#### Bilantiu.

Subtragandu-se din sum'a Perceptiuniloru de  
Naturale — cucuruze si granu . . . . . 404. 4  
Subtragandu-se sum'a Erogatiuniloru de . . . . . — —  
Remane restu activu cucuruze si  
grânu de . . . . . 404. 4

#### III. Perceptiuni de viu.

Restulu activu din anulu 1878 a fostu <sup>ferii cupe</sup> . . . . . 55. 4  
In decursulu anulu 1879 s'au mai primitu cá % 18. 7  
Sum'a Perceptiuniloru de viu . . . . . 74. 3

#### Erogatiuni de viu.

S'a platitu lui Demetriu Pop'a pentru folosulu  
unei buti . . . . . 1. —  
S'a platitu lui Elfa Tiolariu pentru folosulu unui  
butoiu . . . . . — 4



S'a vendutu Docentelui Nicolae Deacu 2 ferii à  
80 cr. v. a., care suma se afla in sum'a Per-  
ceptiuniloru de bani . . . . . 2. —  
Sum'a Erogatiuniloru de vinu . . . . . 3. 4

*Bilantiu.*

Subtragandu-se din Perceptiunea de vinu de . . . 74. 3  
Subtragandu-se Erogatiunea de vinu de . . . . . 3. 4  
Remane restulu activu de vinu de . . . . . 70. 7

*Asiá-dara*

Capitalulu in bani elocati la privati e de 91 fl. 70 cr.  
Capitalulu de Naturale — cucuruzu si grânu parte  
elocatu, ér' alt'a parte se afla in magazinu, face 404  
metrete, 4 cape.

Capitalulu de vinu face 70 ferii, 7 cupe.

Deci Onorabil'a Redactiune, cu atât'a mai vertosu  
este rogata a publicá in pretiuitulu diariu ce redige,  
cu câtu, cá capitalulu de bani e colectatu prin ne-obo-  
sitolu profesoru preprandiale Gavriila Trifu din Zelau  
— Selagiu — si alt'a parte e cá donatiune din partea  
Onorabilei Redactiuni a foiloru periodice „Predicatoriulu  
Sateanului Romanu“ si „Cârtile Sateanului Romanu“ din  
Gherl'a, cá astu-feliu se se convinga si P. T. Publicu  
contributoriu, si Onorabil'a Redactiune a foiloru „Pre-  
dicatoriulu“ si „Cârtile Sateanului Romanu“, cá din mar-  
nimosulu sacrificiu, ce l'au facutu pentru acestu scopu  
salutariu, la ce capitalu frumusielu au ajunsu Fundatiunea  
scolei nostre, in unu tempu asiá de scurtu, fiindu in-  
fientiata numai la 23 Ianuariu 1876.

Comitetulu Administrativu a Fundatiunei scolei con-  
fesionali gr.-cat. din Sieic'a mica.

Sieic'a mica, 20 Martiu 1880.

*Sivu Comanu*, m. p.  
casiru.

*Florianu Muntencescu*,  
Par., pres. com. ad.

*Chirionu Pop'a*,  
membru de incedere.

## REVISTA.

**Program'a adunarei generale ordinaria XIX a As-  
sociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cul-  
tur'a poporului romanu, ce se va tiené in 7 si 8 Au-  
gustu a. c. in orasiulu Turd'a. — Siedinti'a I. in 7 Au-  
gustu. — 1. dupa terminarea servitiului divinu, se va de-  
schide siedinti'a la 9 óre din di. — 2. Alegerea a loru 3  
secretari ad hoc pentru redactarea proceseloru verbalu.  
— 3. Reportulu comitetului Asociatiunei despre activita-  
tea s'a din anulu 1879/80. — 4. Reportulu cassariului  
despre starea fondului Asociatiunei si a fondului Aca-  
demiei. — 5. Reportulu bibliotecariului despre starea bi-  
bliotecei Asociatiunei. — 6. Alegerea unei comisiuni  
de 3 membri pentru revederea si essamenarea fonduri-  
loru si ratiociniului pe anulu 1879/80. — 7. Alegerea unei  
comisiuni de 3 membri pentru incassarea de taxe dela  
membrii vechi, si inscrierea de membri noui dimpreuna  
cu tacs'a respunsa de acestia. — 8. Alegerea unei comi-  
siuni de 5 membri pentru a essaminá budgetulu Asso-  
ciatiunei prezentatu de comitetu pe anulu 1880/81 si a ve-  
ni cu reportulu seu in siedinti'a urmatória. — 9. Alege-  
rea unei comisiuni de 5 membri pentru propuneri. —  
10. Cetirea discursuriloru, ce se voru fi prezentatu din  
bunu tempu la presidiu. Siedinti'a II. in 8 Augu-  
stu. 1. Verificarea procesulu verbalu alu siedintiei tre-  
cute. — 2. Reporturile comisiuniloru numite in siedin-  
ti'a precedenta. — 3. Luarea de conclusiune asupra ra-**

dicarei monumentului in memori'a lui Andreiu Muresianu.  
4. Continuarea cetirei disertatiuniloru séu discursuriloru.  
Defigerea locului si timpului pentru intrunirea Asso-  
ciatiunei la anulu viitoriu. — 6. Alegerea oficialiloru si a  
comitetului Asociatiunei pe periodulu urmatoriu de trei  
ani. — 7. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea pro-  
cessulu verbalu alu siedintiei ultime. — 8. Inchiderea  
siedintieloru adunarei generali. Din siedinti'a comitetului  
Asociatiunei transilvane.

Sibiuiu, 28 Iuniu 1880.

*Dr. Iosifu Hodosiu*  
secretariu.

*Iacobu Bologna*  
v.-presiedinte

**Societatea „Transilvani'a.“** Se face cunoscutu, cá  
Societatea are disponibilu cu incepere dela antâiu Oct.  
viitoriu unu stipendiu de 1500 lei noi pe anu. Pentru  
ocuparea lui se publica concursu. Obiectulu, pentru care  
s'a destinatu, este ingeneri'a mecnica. Potu  
concure studentii romani de peste Carpati in generalu  
fia din Transilvani'a séu Bucovin'a, fia din tienutulu  
Satumarelui ori Maramuresiului, alu Urbei-mari séu Ara-  
dului, fia din Banatu.

Dela concurenti se cere, cá pana la 25 Augustu  
a. c. st. v. inlussivu se se adreseze cu o petitiune ca-  
tra presiedintele Societatii, producându urmatórele acte:

1. Atestatu de maturitate (bacalauriatu.)

2. „ „ botezu.

3. „ „ medicale constatandu starea sane-  
tatii si constituti'a concurentului.

5. Declaratiune in scrisu, cá se voru conformá  
dispositiunei articolului 4 din Statute, adeca: cá dupa  
terminarea invetiaturei voru remané in patria.

Din siedinti'a Comitetului Societatii Transilvani'a.  
Bucuresci, 6 Iuliu 1880.

Comitetulu.

**Studentii gimn. romani aflatori in Beiusiu** voru arangia unu  
concertu impreunatu cu productiune teatrale si dantiu in 8 Aug.  
a. c., in gradin'a conditoriei lui Stefanu Virág in favórea unui fondu  
pentru ajutorarea studentiloru gimnasisti miseri in casu de morbu,  
pre langa program'a urmatória: I. Concertulu. 1. „Canteculu  
gintei latine“ poesia de V. Alesandri, aria de Galombosovski in  
quartett de Ed. Gocs, esecutatu de chorulu vocalu. 2. „Imperatuln  
si Archimandritulu“ poesia de A. Muresianu, predata de Iust. Papp.  
3. „Fleur et Fleurette“ de H. Lichner, esecutatu de chorulu instr.  
4. „Az utolsó lövés“ ballada de Garay predata de Al. Gram'a, 5.  
„Hor'a Severinului“ essec. de chorulu vocalu. 6. „Balcescu murindu“  
solo de I. Löw, predata de Andr. Papfalvai. 7. „Cum stamu,“ poe-  
sia de Grozescu pred. de Ales. Grama. 8. „Mazur“ de Zasskovszky  
esecutatu de chor. voc. 9. „Multu pareau frumóse“ essec. de chor.  
instr. 10. „Penesiu Curcanulu“ poesia de V. Alesandri predata de  
Teodoru Bulcu. 11. „Drama bunu“ esecutatu de corulu instrument.  
II. Representatiunea teatrala. I. „Scar'a mátií,“ opereta  
in 1 actu de V. Alesandri.

**Persónele:**

Anica Florenéssa, veduva tenera . . . . . Dsiór'a A. Balasiu.  
Ghiti'a Faurinu verulu ei . . . . . I. Papp.  
Magdian presidentu la Roman . . . . . \* \* \*  
Marinu gradinariulu . . . . . \* \* \*  
Floric'a feme'a lui . . . . . Dsiór'a V. Balasiu.  
O slujnica a Anicei . . . . . D.-r'a Adel'a Dudulescu.

**Sateni. —**

II. „Dela satu,“ comedia in 1 actu.

**Persónele:**

Gligoru Burila . . . . . Dnulu Vas. Curtescu.  
Doc'a soçi'a s'a . . . . . Dsiór'a A. Balasiu.  
Floric'a fét'a loru . . . . . Dsiór'a Adel'a Dudulescu.  
Nitiu Ciurila preparandu . . . . . \*  
Traila unu tandala . . . . . Demetriu Marg'a.  
An'a tiegan'a vrajitória . . . . . \* \* \*

Tierani, tierance, lautari.

Beiusiu, in 20 Iuliu 1880.

*Alesandru Gram'a* m. p.  
presiedintele comitetului.

*Teodoru Bulcu* m. p.  
not. comitetului.



**Invitare.** Adunarea generala a „Reuniunii Invetiatoriloru Romani Selagiani“ se va tiené estu tempu in Augustu in comun'a Cuceu. La acést'a adunare generala se invita a se infaiosia toti membrii reuniunii cu atâtu mai vértosu. cá acestei adunari generale i se va substerne nu proiectu spre a modifica statutele reuniunii amesuratu ce.intieloru tempului si unoru impregiurari stramutate. — Zelau <sup>12/7</sup> 1880. — din incredintiarea presiedintelu Gavrilu Trifu v-presiedinte.

**Femeile fumátore.** — Dr. Decaisne savantulu cronnicaru scientificu alu diurnalului „La France“ inca de la 1864 a semnalatu Academiei de sciintie urmarile fórte grave ale intrebuintiarei tutunului atâtu la ómeni, câtu si la copii. Un'a dintre cele mai spaimentátore din conclusiunile sale, este formulata astfelu: Usulu chiar si restrénsu alu tutunului la copii, duce adeseori la alteratiunea sangelui, si la principalele simptome ale chloroanemiei, paliditatea faéiei, slabiciune, sgomotu de suflu la carotide, palpitatiunile si intermitentiele animei, diminuarea cantitati normale a globulelor sanguine si dificultatea digestiunii etc. Cercetarile, pe cari dr. Decaisne, le-a urmaritu cu o metoda severa dela acea epoca si pâna astadi in studiulu seu asupra *efecteloru tutunului*, — confirma pe deplinu apreéiariele sale anteriore: La femei cá si la copii intermitentiele palpitariloru animei si ale baterii pulsului, sunt multu accentuate: si la femei intrebuintiarea tutunului intr'o dosa mai rarica, duce la aceleasi simptome de chloroanemie si adesea desvólta de tempuriu, unu gustu pronunsiatu pentru beuturile spirituóse.

**Unu diurnalul fonografu a aparutu de curendu in New-York sub titlulu *Daily Phonograph*.** Elu este unicu in felulu seu, se publica fora litere si fora hartia, si omulu n'are trebuintia se-lu cetésca, pentru cá se scie ce contine. Dupa cum aréta numele seu elu este o aplicatiune ingenioasa a faimosului aparatu alu lui Edison. William Lixers a avutu ideia de a multiplicá cu ajutoriulu galvanoplastice, foi'a de cositoriu, carea primisce in fonografu impressiunile sunetului. Nisce financiari din Broadway i-au pusu la dispositiune unu milionu de dolari, spre a fundá unu diurnalul, carele se scutésca pe abonati de greutatea cetirei, si se le faca posibilu a ascultá unu discursu pronunsiatu la congressu, cá si cum ar fi fostu in sala. *Daily Phonograph* a impartitu dejá gratis 10 mii fonografe de aceeasi marime la ómenii, cari s'au angagiatu a luá unu abonamentu. In biroulu redactiunii se afla fonografulu centralu, in care se vorbesce diurnalulu. Foi'a de cositoriu a fonografului este reproducu in atâtea esemplarie, câtu abonati sunt. In locu de hartia imprimata primisce abonatul in tóta deminétia unu pachetu — cu unu numeru órecare de foi de cositoriu, pe cari pintr'o dispositiune fórte simpla servitoriulu le ficséza pe cilindru fonografului. Elu întórce o misicare de orologerie, si duce instrumentulu in camer'a stapanului seu. Acest'a n'are, decátu a impinge unu bumbu, si cilindrule se pune in misicare, si debutéza cu voce tare si intielegibila cuprinsulu lui *Daily Phonograf*. Afacerea este splendida din punctulu de vedere financiaru. Cheltuiiele sunt relativu mai puçinu considerabile, decátu ale confratiloru lui cari se tiparescu.

**Cantecu de primavéra.** La libraria romana I. E. Tieranu in Oraviti'a (Banatu) a esitu de sub tipariu una piesa frumósa romanesca pentru Coru barbatescu de C. G. Porumbescu, poesia de V. Bumbacu, intitulata „Cantecu de primavéra.“ Pretiulu 1 fl. séu 2 lei 50 bani.

## Resbelulu Orientalu ilustratu

de

Dr. A. P. Alessi si Massimu Popu.

Pretiulu unui esemplariu elegantu legatu e 8 fl., brosiuratu 6 fl. e. a.

In anulu 1878 candu Dlu Paulu Cieslaru a inceputu edarea opului acestuia precum scimu a fostu condusu de cugetulu de a dedicá cea mai mare parte din cáscigulu curatu unui scopu de benefacere si adeca: veduveloru serace si orfaniloru Romaniloru cadiuti in acestu resbelu. Inse proverbialu: „Omulu propune, D. diu dispune“ s'a adevéritu faéia de d.-s'a intr'unu modu neplacutu. — Confiscatiunea fatala a opului precum si fatalitatile si consecintiile legate de ea l'au pagubitu nunmai moralmente dar' si materialmente; deórece chiar' in casulu candu i-ar' succede a vinde tóte esemplariele opului, nunmai n'ar' avé nici unu cáscigu ci ar' avé inca o dauna insemnata, carea déca nu s'ar' vinde opulu ar' fi cu atâtu mai mare. Multi 'si voru pune intrebarea ca in ce modu a suferitu Dlu Editoru acésta dauna? Ei bine, antâiu: Fiecare procesu costa bani multi; mai multi costa inse unu ast'felu de procesu unde este vorb'a de inchisóre celu pucinu de 2 ani si retragerea concessiunii de a eserciá negociulu, asiadara unde e vorb'a de nimicirea existintiei, si acést'a 'lu acseptá pre domnia s'a. — Nu-mai unei intemplari fericite are de a multiamí, ca de si cu jertfe colosale de bani a scapatu de acésta sórte. — A dou'a: mai multi ale caroru nume nu va se le numésca, s'a geratu de buna voia cá colectanti de abonanti la acestu opu si au primitu bani, inse nu i-au tramesu sub pretextulu ca o confiscare nóua nu se póte esclude, si finirea opului este inca o intrebare, si de presentu nu potu eruá unde se afla, deórece si-au schimbatu locuintia, mai multa dauna inse a suferitu dela negutiatori (care d.-s'a crede ca suntu ovrei) din Romania. Acesti'a au comandatu esemplare numeróse, si voiáu se plátésca dupa finirea opului. Acesti ómeni de onóre s'au ascunsu acumu, si nu voescu a dá nici unu semnu de viétia, cu tóte ca le-au adresatu mai multe epistole.

Atâtu valórea interna a opului de su intrebare, care acum a aparutu intregu, câtu si editiunea eleganta a aceluia 'lu recomanda mai pre susu de totu caventu nostru caldurosulu spriginu alu publicului cetitoriu.

Precatu va mai ajunge inca marginitul numeru de esemplare din premiulu coloratu „Ocuparea Plevnei“ cumperatorii acestui opu 'lu voru primf gratis, éra cei ce voru voi cá se-lu aiba cuprinsu in cadra (rama) aurita voru avé a mai plati 2 fl. 70 cr. v. a.

A se adresá la Dlu Paulu Cieslar libraru-Editoru in Graz (Austria.)

## Gacitura numerica

de

Virgiliu Brendusianu.

- |                         |  |
|-------------------------|--|
| 15. 8. 15. 10. 12.      | Numele unui poporu a Transilvaniei.        |
| 4. 11. 14. 13.          | Numele unui poetu mare Grecu.              |
| 10. 4. 14.              | Una persóna mitologica.                    |
| 3. 8. 13. 12. 17.       | Numele unui rege persicu.                  |
| 1. 5. 4. 10. 8.         | Una cetate derimata de Greci in Asia-mica. |
| 13. 4. 11. 8.           | Numele unei cetati din Italia.             |
| 16. 8. 5. 4. 7.         | Unu domnitoriu.                            |
| 10. 17. 7. 12. 8.       | Unu nume femininu.                         |
| 6. 8. 7. 14. 13. 10. 2. | Unu nume masculinu.                        |
| 8. 16. 14. 15. 1. 17.   | Unu pronume aretatoriu.                    |
| 1—17.                   | Numele unui martiru alu Romaniei.          |

Terminulu pentru deslegare e 10/22 Augustu.

Intre gacitori se voru sortiá icóne frumóse si carti pretioése.

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Gherla. Imprimaria „Georgiu-Lazaru.“ 1880.